

פרק מז

חוב (העברה)

פקודה המתקנת את החוק בנוגע להעברת חובות.

[16 ביולי, 1928]

פרק מז.

פקודה

מס' 20 לש' 1928

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת החוב (העברה).

2. (1) בהתחשב עם הוראות סעיף 3, הרי אם העביר אדם העברה מוחלטת בכתב חתום על ידו כל חוב המגיע לו או העתיד להגיע לו או כל תביעה לסכום כסף קצוב, בלא שתהיה ההעברה מכוונת לשמש שעבוד בלבד, והודעה מפורשת בכתב על דבר אותה ההעברה נמסרה לחייב או לאדם אחר שהמעביר היה זכאי לקבל או לתבוע ממנו אותו חוב או סכום, יהא כוחה של ההעברה יפה למן תאריך אותה ההודעה למסור ולהעביר את הזכות החוקית על אותו חוב או אותו סכום ואת כל התרופות המשפטיות ואת הסמכות ליתן שטר סילוק שריר וקים על הנ"ל, בלא הסכמת המעביר:

העברת חובות, וכו'

בתנאי שלעולם —

(א) תהא לחייב או לאותו אדם אחר הזכות לטעון כלפי מקבל ההעברה כל טענה או טענת הגנה שהיה יכול לטעון כלפי המעביר באותו היום שבו ניתנה ההודעה על ההעברה; וכן

(ב) יהא החייב או אותו אדם אחר רשאי, בכל תביעה שיגיש מקבל ההעברה, להשיב את המעביר בשבועה המכרעת כאילו לא נעשתה ההעברה, וקבלת שבועה מצד המעביר או סירובו לקבל שבועה, תהא להם אותה תוצאה ביחסים שבין מקבל ההעברה לבין החייב או לבין אותו אדם אחר, שהיתה יכולה להיות בין המעביר לבין אותו אדם אחר; וכן